

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620202676
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7620202676.8

Uznesenie

Okresný súd Spišská Nová Ves, v spore žalobcu: O. právne zastúpeného JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: E., v konaní o zaplatenie 1.646,19 eur s prísl., takto

rozhodol:

V y h l a s u j e s a , že Okresný súd Spišská Nová Ves má právomoc konať v spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 16Csp/70/2020 voči žalovanej.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca podal na tunajšom súde dňa 28.05.2020 žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu istinu 1.646,19 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.10.2017 do zaplatenia.

2. Písomným podaním doručeným súdu dňa 10.12.2020, žalobca prostredníctvom jeho právneho zástupcu podal návrh na zmenu strany sporu - žalobcu, načo súd uznesením sp.zn. 16Csp/70/2020-72 zo dňa 14.12.2020 pripustil, aby z konania vystúpil žalobca R. Ú. T., I..J., J. J. E. F. X, T., O.: XX XXX XXX a na jeho miesto vstúpil O. J. J..S..Z., O.: XX XXX XXX, E. XX, T.. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.12.2020.

3. Súd v konaní zistil, že žalovaná žije v Č. S., F. I. P. XXX, XXX XX H. X- T., Č. S., na ktorej žalovaná aj prebrala súdne zásielky v tomto spore.

4. Uznesením sp.zn. 16Csp/70/2020-92 zo dňa 29.03.2021 tunajší súd žalovanú poučil v zmysle článku 26 ods. 1 a 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, o jej práve namietať absenciu právomoci súdu a o dôsledkoch jej účasti alebo neúčasti na konaní.

5. Žalovaná pred začatím pojednávania, ktoré bolo vytýčené na deň 31.05.2021 a na ktoré sa osobne dostavila, súhlasila s tým, aby tento spor prejednal tunajší súd.

6. Podľa § 3 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“, súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

7. Podľa článku 7 ods. 2 druhej vety Ústavy SR, právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

8. Podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len "Nariadenie"), ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

9. Podľa čl. 18 ods. 2 Nariadenia, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

10. Podľa článku 26 ods. 1 Nariadenia, okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.

11. Podľa článku 26 ods. 2 Nariadenia, vo veciach uvedených v oddieloch 3, 4 alebo 5, v ktorých je žalovaným poisťník, poistený, oprávnený z poistenia, poškodený, spotrebiteľ alebo zamestnanec, súd pred založením si právomoci podľa odseku 1 zabezpečí, aby bol žalovaný poučený o svojom práve namietat' absenciu právomoci súdu a o dôsledkoch jeho účasti alebo neúčasti na konaní.

12. Podľa čl. 27 Nariadenia, ak má súd členského štátu konať vo veci, v ktorej majú výlučnú právomoc súdy iného členského štátu na základe čl. 24, aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

13. Podľa čl. 28 ods. 1 Nariadenia, ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaný na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si ju nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

14. Na aplikáciu vyššie uvedeného Nariadenia je nevyhnutné, aby sa jednalo o spor s medzinárodným prvkom, pretože Nariadenie bolo výslovne prijaté ako opatrenie v oblasti súdnej spolupráce v občianskych veciach s cudzím prvkom. Medzinárodný prvok je v predmetnom spore daný tým, že žalovaná je osobou, ktorá sa zdržiava trvalo v Č. S.. V danom prípade je tak splnená podmienka teritoriálnej pôsobnosti Nariadenia, keďže Nariadenie má byť aplikované v členských štátoch EÚ. Splnená je tiež podmienka časovej pôsobnosti Nariadenia, keďže konanie bolo začaté po tom, čo nariadenie vstúpilo do platnosti v oboch uvedených členských štátoch a nakoniec, splnená je i podmienka vecnej pôsobnosti. Predmetom konania je totiž pohľadávka žalobcu proti žalovanej vyplývajúca zo zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je súčasne spotrebiteľskou zmluvou. Je pravdou, že úverová zmluva je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku, avšak pokiaľ je jej účastníkom spotrebiteľ, majú ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv prednosť pred ustanoveniami Obchodného zákonníka. Aj keď vo všeobecnosti je Občiansky zákonník považovaný za lex generalis, kým Obchodný zákonník za lex specialis, toto platí len vo vzťahu k všeobecnej úprave zmluvných vzťahov. Pokiaľ ide o osobitnú úpravu spotrebiteľských vzťahov, ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať aj vtedy, ak sa zmluvný vzťah inak spravuje Obchodným zákonníkom. Závazkový vzťah upravený ako zmluvný typ v Obchodnom zákonníku sa teda aj naďalej spravuje ustanoveniami o tomto zmluvnom type ako aj ďalšími ustanoveniami tretej časti Obchodného zákonníka, avšak ak ide súčasne o spotrebiteľský vzťah len potiaľ, pokiaľ je ich uplatnenie v súlade s osobitnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, teda najmä pokiaľ to nie je v neprospech spotrebiteľa (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom (resp. jeho právnym predchodcom) a žalovanou spĺňa definičné znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zo samotnej zmluvy vyplýva, že poskytnutý úver nebol poskytnutý žalovanej pre jej obchodnú či podnikateľskú činnosť).

15. Žalovaná bola v súlade s článkom 26 ods. 2 Nariadenia poučená o svojom práve namietat' absenciu právomoci tunajšieho súdu a o dôsledkoch jej účasti alebo neúčasti na konaní.

16. Z obsahu spisu (doručovanie súdnych zásielok pre žalovanú do Č. S., a v neposlednom rade aj jej vyhlásenie pred pojednávaním vytyčeným na deň 31.05.2021), vyplynulo, že miesto súčasného bydliska žalovanej je preukázateľne v Č. S. na adrese : P. XXX, XXX XX H. X- T., Č. S., teda mimo J.. Nebolo preukázané, že sa žalovaná na území SR zdržiava.

17. Žalovaná k výzve súdu obsiahnutej v uznesení sp.zn. 16Csp/70/2020-92 zo dňa 29.03.2021 k možnosti namietat' absenciu právomoci tunajšieho súdu, súdu sa výslovne vyjadrila, že súhlasí s tým, aby uvedenú sporovú vec prejednal tunajší súd.

18. V tejto súvislosti súd uvádza, že podľa judikatúry súdneho dvora EÚ Článok 26 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie sa neuplatňuje v prípade, ako je ten vo veci samej, keď žalovaný nepredložil pripomienky alebo sa konania nezúčastnil. /porovnaj rozsudok SÚDNEHO DVORA (šiesta komora) z 11. apríla 2019 vo veci C - 464/18 - ZX proti Ryanair DAC (ďalej len ako „ rozsudok SD EÚ sp.zn. C - 464/18“, výrok 2/.

19. Zároveň v zmysle uvedenej judikatúry vyplýva, že námietku nedostatku právomoci, ak nepredchádza obrane vo veci samej, nemožno v nijakom prípade vzniesť po zaujatí stanoviska, ktoré sa podľa vnútroštátneho procesného práva považuje za prvú obranu zaslanú súdu, ktorý vo veci rozhoduje / porovnaj rozsudok SÚDNEHO DVORA (tretia komora) z 27. februára 2014 vo veci C - 1/13 - Cartier parfums - lunettes SAS, Axa Corporate Solutions assurances SA proti Ziegler France SA, Montgomery Transports SARL, Inko Trade s. r. o., Jaroslav Matějka, Groupama Transport, (ďalej len ako „ rozsudok SD EÚ sp.zn. C - 1/13“, bod 36, resp. v tomto bode uvedeného rozsudku tiež uvádzané rozsudky z 24. júna 1981, Elefanten Schuh, 150/80 Zb. s. 1671, bod 16, a z 13. júna 2013, Goldbet Sportwetten, C-144/12, bod 37/.

20. Na základe toho možno prijať záver, že systém zavedený nariadením č. 44/2001 (ktoré bolo následne nahradené nariadením č. 1215/2012, avšak judikatúra sa vzťahuje aj na toto nové nariadenie - poznámka súdu) - tak ako vyplýva z jeho článkov 24 a 27 (teraz článkov 26 a 30 nariadenie 1215/2012 - poznámka súdu) - bol koncipovaný s cieľom vyhnúť sa predĺženiu lehoty prerušenia konania súdu, ktorý nezačal konať ako prvý, zatiaľ čo právomoc súdu, ktorý začal konať ako prvý, nemožno, ako bolo pripomenuté v bode 36 tohto rozsudku, v skutočnosti viac namietat'. Také riziko však neexistuje, pokiaľ súd, ktorý začal konať ako prvý, bez návrhu neodmietol svoju právomoc a nijaký z účastníkov konania nenamietol jej nedostatok pred alebo do prijatia stanoviska, ktoré sa podľa vnútroštátneho procesného práva považuje za prvú obranu. (porovnaj bod 38 a 39 rozsudku C-1/13 a to aj v spojení s bodom 38 rozsudku C-464/18).

21. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže žalovaná súhlasila s prejednaním tohto sporového prípadu pred tunajším súdom, a teda nevzniesla námietku neprávomoci tunajšieho súdu, súd si ustálil, že má právomoc v tejto veci konať.

22. Zároveň podľa judikatúry súdneho dvora EÚ Článok 24 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (teraz článok 26 nariadenia č. 1215/2012 nakoľko pôvodná judikatúra sa vzťahuje aj na toto nové nariadenie - poznámka súdu) sa má vykladať v tom zmysle, že súd, ktorý začal konanie bez toho, aby boli ustanovenia obsiahnuté v oddiele 3 kapitoly II tohto nariadenia dodržané, musí v prípade, že sa žalovaný zúčastní na konaní a neuplatní námietku nedostatku právomoci, vyhlásiť, že má právomoc, pretože takáto účasť na konaní predstavuje implicitnú voľbu právomoci. (porovnaj rozsudok SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora) z 20. mája 2010 vo veci C - 111/09 - Česká podnikateľská pojišťovna, a. s., Vienna Insurance Group proti Michalovi Bilasovi (ďalej len ako „ rozsudok SD EÚ sp.zn. C - 111/09“, výrok tohto rozsudku).

23. Vzhľadom na uvedené preto súd osobitným uznesením vyhlásil, že má právomoc v tomto spore konať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné . (§ 375 Civilného sporového poriadku a contrario).